

Heikki Nousiainen

Pyörämatkalla Euroopassa

Mietteitä matkan varrelta

Pyörämatkalla Euroopassa

Heikki Nousiainen

Pyörämatkalla Euroopassa

Kiitos kaikesta tuesta lukijoilleni ja sponsoreilleni, ennenkaikkea kiitos lapsilleni ja lastenlapsilleni. Kiitän matkani tukemisesta Kuva Lenitaa, Partioaittaa ja Raahen kaupunkia sekä Radio Pookia.

© 2013

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789522868015

Matkakuumetta

Matkan teema voi olla toimia vastapainona kiireiselle suorittamiselle, mutta ainakin matkavalmistelut ovat kiihtyneet raivokkaaksi suorittamiseksi ja kiireeksi siitä, että saisi kaikki asiat järjestykseen ennen matkaa. Tämä pitää sisällään sekä järjestelyt matkan osalta että niin sanotun elämän ja sen ”pakkojen” järjestelyjä. Laskuthan täytyy maksaa ja niitä pakkoja ei voi laistaa.

Jäniksen vuosi -teos käsitteli halua olla omillaan, mutta kirjassa se ei onnistunut, vaan päähenkilö joutui vankilaan. No, minä en ole pakoilemassa yhteiskuntaa enkä ns. normaalia elämää, joka on mukana vaelluksellakin ehkä liian kanssa. On hienoa, kun matkustaessani lastenlasteni luokse, pystyin lentokoneessa buukkaamaan lentolipun Lontooseen. Lähettelin myös sähköpostia ympäri maailmaa ja luin saamiani jne. Aika fantastista, mutta pikkuhiljaa alkaa aikamme aktivoitua siinä määrin, että emme enää osaa olla tekemättä mitään, sekin on taitolaji. Aasiassa sanotaankin, että pahinta mitä länsimaalaiselle ihmiselle voi tehdä, on jättää hänet hotellihuoneeseen ilman mitään tekemistä, vaikka ehkä näin oli ennen tietokoneita.

Stressitutkijoiden mukaan ihminen tarvitsee vähintään kolmen viikon yhtenäisen tauon töistä pystyäkseen rauhoittumaan ja lepäämään kunnolla, siis yksikin sähköposti töihin pilaa koko jutun. On siis ammattimaista pitää kunnon loma.

Ajattelen usein isoja kissaeläimiä, jotka tekevät äärimmäisen ponnistuksen saadakseen ruokaa, mutta sen jälkeen lepäilevät monta päivää. Mekin tarvitsemme haasteita ja voimien koitosta voidaksemme hyvin, mutta niitä rajoja ei pysty koettelemaan koko ajan. Ehkä tässä on modernin yhteiskunnan kirous, lepopauseja ei anneta tai niitä ei oteta. Ainakin naapurimaassamme Ruotsissa lomat ovat usein suorittamista ja pelkän ”olvin” lipittäminen ja rannalla loikoilu ei ole enää sallittua.

Asiat alkavat kaikesta huolimatta loksahdella paikoilleen ja on aika alkaa mielihyvää tuntien odottaa itse vaelluksen alkamista ja jännittää sopivasti. Tosin vielä on puutelistassa asioita ja puukko jäi kotiin, mutta asia järjestyy Poste restanttina Canterburyyn ja näin senkin palvelun toimivuus tulee koettua. Saan myös Raahen kaupungin materiaalia samalla tavalla. Toimin hyvin mielelläni Raahen kaupungin ja Rantajatsien lähettiläänä maailmalla. Rantajatsit ovat mukavin jazztapahtuma minkä tiedän. Viehätys perustuu paljolti siihen, ettei se ole massatapahtuma vaan intiimimpi tilaisuus. Meriympäristö on myös tärkeä, sehän on kouriintuntuvan lähellä. Listaa voisi jatkaa esim. hyvin toimivilla järjestelyillä ja vapaaehtoistyöntekijöillä. Koska olin itse töissä talkoolaisena, täytyy vain todeta, että sekin on tärkeää, että tapahtuma voidaan hoitaa talkoolaisten voimin. Rakkolaastareiden oston...

Hitaamminkin ehtii perille

Vaellus Roomaan – miksi?

Radio Pookin toimittaja Paavo Törmi kysyi minulta radiohaastattelussa, että mikä saa keski-ikäisen suomalaisen miehen lähtemään 1800 kilometriä pitkälle vaellukselle. Hyvä kysymys. Vastasin, että virallinen teema on hyvinvointiliikunta, minkä parissa työskentelen yrittäjänä. Todella tärkeitä kannustimia ovat myös slowlife ja -food vastapainona kiireiselle suorittamiselle sekä itse vaellusreitti Via Francigena. Reitti on aika tuntematon käsite verrattuna esimerkiksi Santiago de Compostelaan. Tämä Espanjaan suuntautuva pyhiinvaellusreitti alkaa olla suuren yleisön tietoisuudessa, jolle vaeltajia riittää tungokseen asti, etenkin kesäisin. Se kertoo omaa kieltään teeman suosiosta. En haluaisi jeesustella, mutta totta kai minulla on henkilökohtaisia odotuksia siitä, että matka muodostuisi myös matkaksi itsen, ulkoisen matkan lisäksi. Olen lukenut, että monet jotka eivät millään tavoin ole vaeltaneet ”pyhissä tarkoituksissa”, ovat myöhemmin kertoneet matkan annin olleen suurempi mitä he olivat aavistaneetkaan ja moni asia elämässä oli loksahdanut paikalleen vaelluksen ansiosta. En usko, että on olemassa viisasten kiveä tai reseptiä oman elämän hallitsemiseen, jos sitä ylipäättään pitää hallita vai pitääkö? Emmekö voi hyväksyä sitä, että kaikki ei ole elämässä johdonmukaista tai loogista ja että emme voi vaikuttaa kaikkiin niihin kuuluisiin muuttujiin.

Sitä vastoin uskon, että arkipäivän normaalien kuvioden murtaminen ja jokseenkin monotoninen liikunta näköaistimuksineen, jotka nekin poikkeavat tavanomaisesta, voivat vaikuttaa meihin voimakkaasti. Tästä käsittääkseni aivojen ja luovuuden tutkijat ovat jo alkaneet vetää aika uskottavia johtopäätöksiä, ainakin siitä mitkä olosuhteet vaikuttavat myönteisesti luovuuteen.

Voisin jatkaa pitkää luetteloa matkani syistä unohtamatta, että minulla on ehkä mahdollisuus saada matkalla ottamiani valokuvia esille Janssonin Gallerian kesänäyttelyyn edellyttäen, että onnistun ottamaan laadukkaita otoksia. Dokumentoin vaelluksen myös filmille ja toivon jonkun kiinnostuvan siitäkin.

Aion haastatella matkan varrella mielenkiintoisia ihmisiä ja muutenkin yritän olla avoin olevalle ja kohtaamilleni ihmisille, asioille ja ilmiöille.

Yksi hyvä syy on, että aion polttaa vähän rasvaa vyötärön tienoilta. Tätä en tee ulkonäkösyistä vaan siksi, että se on todella turhaa ja terveydelle vaarallista vaikka liikunkin säännöllisesti.

Matkan alku

Via Francigena alkaa tai loppuu virallisesti Canterburyssa, riippuu miten asiaa katselee. Suurin osa aloittaa kumminkin Canterburysta. Onko sillä loppujen lopuksi väliä sillä tärkeintä on itse vaeltaminen. Eihän muinoin itse kävelykään ollut muuta kuin tapa päästä perille, tämä tosiasia unohtuu monilta nykyään. Kaupunki itse on todella pittoreski ja siisti. Turisteja on katedraalin takia ympäri vuotta eri puolilta Eurooppaa, ei tosin vielä pohjoismaista, mutta se varmasti muuttune.

Onnistuin eksymään heti kättelyssä etsiessäni hotellia saapumisiltana. Jaloissa painoi edellispäivän työt, opetin Ruotsissa neljälle eri ryhmälle tai chita ja qi gongia. Lisäksi painoi kävely rinka selässä sekä pitkä matkustuspäivä kolmella junalla ja kahdella lentokoneella.

Mielenkiintoista oli, että paikalliset, joilta lopulta nöyryyin kysymään tietä (kyllä luit oikein) eivät osanneet neuvoa. Kun lopulta taksikuski neuvoi tien, olin 80 metrin päässä määränpäästä. Hotelliin johti pienen pieni ovi pimeässä ilman mitään kylttejä. Tosin se oli onnenpotku sinänsä, koska kävi ilmi, että olin saanut huoneen juuri siitä paikasta missä pyhiinvaeltajat vuosisatoja ovat yöpyneet. Hotelli on kaupungin vanhimpia rakennuksia, jonka voi nähdä kattopalkeista. Yritin epätoivoisesti lopulta lattialla maaten saada palkeista hyvän kuvan siinä onnistumatta. Kaikki oli pientä, kuten usein englantilaisissa B & B ja halvemmissa hotelleissa, mutta henkilökunta todella avuliasta ja kohteliasta. Mukavasti lämmitti, kun istuin respassa Internet-yhteyttä odotellen ja minulle esitettiin kysymys ”maistuisiko kahvi tai tee?” Palvelus oli lisäksi maksuton. Edullisesti saa siitä hotelli pisteet kotiin, sillä yksin matkustavalle on todella hienoa saada inhimillinen kontakti.

Vietin siis Canterburyssa yhden kokonaisen päivän ja haastattelin Canterburyn katedraalin ja historiallisen hotellin henkilökuntaa. Hotellissa alkoi kuumeinen faktojen kerääminen sen jälkeen, kun lupautuivat haastatteluun. Ottivat asian tosissaan. Ilmeisesti moni ei ole ollut yhtä utelias kuin minä.

Heikki Nousiainen on opettanut tai chi:ta ja qi gong:ia ympäri eurooppaa. Tämän pyörämatkan yksi teema oli hyvinvointiliikunta sekä hidas elämä ja ruoka, vastapainona kiireiselle suorittamiselle. Reitti seuraili Via Francigenaa pääpiirteiltään, mutta ei orjallisesti.

Blogit on kirjoitettu usein kylmissä hotellihuoneissa väsyneenä joskus nälkäisenä. Nämä blogit julkaistaan nyt sellaisenaan ilman muutoksia. Kuvat ovat myös matkalta paitsi tai chi kuvat, jotka on otettu Ulkokallassa 2013. Ne esittelevät tai chi:n suoran miekan, sapelin ja keihään/kepin ja ns. käsimuodon.

Kommentteja kirjasta voi lähettää suoraan nousiainen.heikki@gmail.com

Blogit ja kuvia matkalta löytyy myös sivulta wellnessweek.fi missä tulevat matkat myös näkyvät.

Yritykset, yhdistykset ja yksityiset palvelen teitä mielelläni, jos olette kiinnostuneita ottamaan osaa tai järjestämään lyhyempiä ryhmävaelluksia Italiassa tai haluatte tilata hyvinvointipalvelujani. Vaelluksien hintaan kuuluu aamuin illoin lyhyet tai chi/qi gong harjoitukset. Tilauksen mukaan järjestyvät pidemmät kurssit aiheessa.

ISBN: 9789522868015

BoDTM
BOOKS on DEMAND

9 789522 868015